

ή και ὅλοι μαζί συμμιγνύοντες τὰ χρώματά των και παράγοντες μίαν ανάλασιν θαυμασιωτάτην. Ἀλλὰ σκοτοδινίαις ἀληθῶς καταλαμβάνει τὸν εὐτελεῖ Ὀνητὸν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν ἔργων. Καὶ ἐνεὸς και συντετριμμένος πρὸ θεαμάτων τῶν, ὅπου ἡ ἀπειρία τοῦ ὄγκου ἀναθαμιλλάται μετὴν ἀπειρίαν τῆς ποικιλίας και ἡ ἀπειρία τοῦ κάλλους μετὴν τῆς στερεότητος, ἐκσπᾶ ἔνθους εἰς τὰ γνωστὰ ἐκεῖνα θαυμασιὰ ἐπιφωνήματα Προφήτου: «**Μέγας Κύριος, και μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, και τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον!**»
Κ. Κ. (ἀκολουθεῖ).

† Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΨΥΧΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Συνεργάται τῶν ἐπισκόπων.

Οἱ ἐπίσκοποι εἶναι οἱ τῶν ἀποστόλων διάδοχοι ἀπὸ ἀξιώματος, θέσεως και ἀποστολῆς οἱ δὲ θεολόγοι κληρικοί και λαϊκοὶ εἶναι συναπόστολοι και συνεργάται τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ ἀμπελῶν τοῦ Κυρίου. Εἶναι δὲ πάντες οἱ ἐκ τοῦ ναοῦ τρεφόμενοι, διότι ἐνοσοῦνται, ὅτι εἶναι, ὅπως ὀφείλουσιν νὰ εἶναι, και οἱ ἐν τῇ ναῖ δουλεύοντες. «**Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.**» Ἀνάκαθεν τὸ ποίμνιον, τὸ πνευματικῶς τρεφόμενον και ἡθικῶς καταρτιζόμενον και ἐνδυναμούμενον ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων και τῶν συνεργατῶν αὐτῶν ἔτρεφε και συνετήρει αὐτοὺς ἐπαρκῶς και διαρκῶς. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου συντήρησις αὕτη δύναται μὲν νὰ ὀνομασθῇ μισθός, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν εἶναι ἀπόδοσις τροφῶν πρὸς πατέρα και ἀδελφούς ἁγίους ἐκ μέρους πνευματικῶν τέκνων, και ἀδελφῶν τρεφόμενων ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆς ζωογόνου ἀδρανίου τροφῆς.

Ἰπεδείξαμεν πολλαχῶς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι ἐν τῇ χριστιανισμῷ, τῇ θρησκείᾳ τοῦ «**Θ ε ο υ λ ο γ ο υ**», ἐπίσκοπος και ἱερεὺς εἶναι ἀπὸ ἀξιώματος και θέσεως κηρυξ και διδάσκαλος ἡθικῆς τελειότητος και ἀρετῆς λόγῳ και παραδείγματι και οὐδέποτε ἄνθρωπος ἐνασχολήσεων εἰς ἔργα τοῦ κοσμικοῦ «**θ ε α θ ἡ ν α ι**», τῆς κατὰ κόσμον δόξης, και εἰς συγχρονιστικὸν προσωποληψίας συσχηματισμόν. Καὶ ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἂν τοῦτο δὲν εἶναι, οὐδὲν ἔστιν οὗτος κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ εἶναι τι κατὰ τύπον μόνον. Εἶναι τι ἀτελέστερον τοῦ ἐν τῇ Ἰουδαϊσμῷ και τῇ εἰδωλολατρείᾳ ἱερατείου. Διότι παρ' Ἰουδαίους και εἰδωλολάτραις εἶχον μὲν οἱ λειτουργοὶ τῆς θρησκείας ἐπιτακτικὰ καθήκοντα καθοδηγησεως και συγκρατήσεως τοῦ λαοῦ ἐν τῇ θρησκευτικῇ πίστει, ἣν ἐξεπροσώπων, ἀλλὰ δὲν ἦσαν αἱ θρησκείαι ἐκεῖναι, θρησκείαι τοῦ φωτός, τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης και τῆς ἀγάπης, δὲν ἦσαν τῆς προσωπικῆς παρουσίας τοῦ «**Θ ε ο υ λ ο γ ο υ**», ἀλλ' ἡ μὲν Ἰουδαϊκὴ ἦτο θρησκεία τῆς ἐπαγγελίας και τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ Αὐτρωτής, αἱ δὲ εἰδωλολατρικαὶ ἦσαν πλάσματα τῆς φαντασίας κατασκευαζόμενα ὑπ' αὐτῆς κατ' ἔμνευσιν τοῦ περιβάλλοντος ὕλικου κόσμου και τῶν ἀνθρωπίνων ιδιοματῶν και παθῶν. Ἐγὼ ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι θρησκεία τοῦ Προσώπου αὐτοῦ τοῦ μετὰ τῶν πιστῶν πάντοτε εὐρισκομένου κατὰ τὸ εἰρημένον. «**Και ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.**» Ἡ ἐμφά-

νισις τοῦ ἐπισκόπου και τοῦ ἱερέως εἶναι ἐμφάνισις ἐκπροσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἐκπρόσωπος εἶναι και μιμητῆς ἐν πάσι και ἀπόστολος τῶν ἐντολῶν. Φῶς ὁ Χριστός, φῶς και ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ κατὰ τὸ «**Ἔμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.**» Τὸ φῶς εἶναι «**ὁ Λόγος τοῦ Χριστοῦ.**» Διὰ τοῦτο οἱ Ἀπόστολοι και οἱ Πατέρες δὲν ἐνοσοῦσιν ἐπίσκοπον και ἱερέα μὴ κηρύττοντα συστηματικῶς πρὸς τὸ ποίμνιον τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως και τὰς ἀρχὰς τῆς ἡθικῆς τὰς ἐκ τῆς πίστεως ταύτης ἐπιβαλλομένας. Καὶ διατάσσοσι ῥητῶς και ἀπεριφράστως τὴν ἐκ τοῦ ἀξιώματος καθαίρεισιν και τοῦ ἐπισκόπου και τοῦ ἱερέως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀμελοῦντες τοῦ ποιμνίου, δὲν κηρύξωσιν ἐπ' Ἐκκλησίας δύο μόνον Κυριακάς.

Ταῦτα εἶναι σαφῆ και δὲν δύναται καθεὶς νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει και νὰ πράττῃ ὅ,τι θέλει. Αὕτη εἶναι ἡ θρησκεία μας. Ἄν μὲν δυνάμεθα, ἄς ἔχωμεν τὴν θέσιν τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἰδρυτοῦ και Κυβερνήτου αὐτῆς, ἂν ἔβωας δὲν δυνάμεθα, ἄς ἀπέλθωμεν εἰς ἡσυχαστήριον ἀφίοντες τόπον εἰς τοὺς δυναμένους. Δυστυχῶς φθάνῃ τοῦ πονηροῦ πνεύματος και ἐκ τῆς ἀδελφίας τινῶν ἐκ τῶν ἰθυόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας και Πολιτείας πράγματα κατέστη πάντοτε δυνατόν νὰ ὑπεισδώσι και νὰ ἐγκαλλίστανται εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἄνθρωποι ἐκμεταλλευταὶ μᾶλλον ἢ ἐκτελεσταὶ τῶν τοῦ Κυρίου ἐντολῶν και παραγγελμάτων. Οἱ τοιοῦτοι βεβαίως θὰ ἦναι πάντοτε ὀλίγιστοι καθ' ἃ ἐδίδαξεν ὁ Κύριος προφητικῶς διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ προδότου Ἰούδα ἐπιπροσθέτως εἰς τοὺς ἔνδεκα μάρτυρας τῆς ἀληθείας. Εἶναι ἀόρατοι και ἀσύλληπτοι, ἀλλὰ, καθ' ἃς περιστάσεις ὑπάρχουσιν, εἶναι εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ὁ ἀόρατος σκώληξ εἰς τὸ δένδρον, ἐκ τοῦ ὁποῦ μαραινεται ἡ θαλερότης και σαπρὸι γίνονται οἱ καρποί. Διότι αὐτοί, καθ' ἃ ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ 1833 διδάσκει, συστηματικῶς μετὰ τοῦ κόσμου τῶν ἰσχυρῶν, και συγχρονικῶς καταλαμβάνουσι θέσεις ὑπεροχῆς και ὑπεριφανείας και νεκροὶ ὄντες και ἔχθροὶ τοῦ Λόγου ἀπὸ διαθέσεως ὑπάρχοντες νεκρῶν οὐ τὸ ἀγνὸν και ἄγιον Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀδρανείας τῆς ἰδικῆς των και τὸ μολύνουσι διὰ τῆς πονηρίας των. Διότι, ὅπου τυχὸν ἐγκατεστάθησαν τοιοῦτοι, ἐκεῖ οἱ ἄμβωνες ἐσίγησαν και οἱ ἐπισκοπικοὶ θρόνοι ἀφώνησαν ἐνεφάνισαν και ἡ ἀνήθικος κοσμικοφροσύνη ἐδέσποσεν ἐν τῇ λαῖ. Δυστυχῶς ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔμεινε ποτὲ ἐντελῶς και οὐσιαστικῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Πολιτείας εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτῆς δικαιώματα και καθήκοντα διὰ νὰ εἶναι και ἐντελῶς και κατὰ τὸ ἔλον ὑπεύθυνος. Ἀλλὰ εἶναι ὑπεύθυνος. Καὶ ἐπὶ τῆς εὐθύνης ταύτης ὀφείλει νὰ σκεφθῇ και νὰ αἰτήσῃται πλήρη τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἵνα δίδῃ εὐθύνας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτῆς πρὸς τὸν ποιμαινόμενον λαόν.
(ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν συνήθειαν τοῦ φύλλου μας ἀντὶ τοῦ φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου θὰ σταλοῦν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς μας διάφορα θρησκευτικὰ βιβλία. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰανουαρίου ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου θὰ γίνηται ἀνὰ δεκαπενθήμερον.

Ἡ Διεύθυνσις